

POROČILO Z MOBILNOSTI
ONTINYENT (ŠPANIJA)
4. 5. 2025 - 10. 5. 2025

Biserka Plahuta, Jasmina Felicijan,
Damjana Lešnik, Mateja Lugarič

1. dan: 4. 5. 2025 (nedelja)

Mobilnost smo začele malo pred deveto iz Velenja s prevozom GoOpti, ki nas je pripeljal do letališča v Trevisu. Letele smo z letalsko družbo Ryanair do letališča v Valencii, od koder smo pot nadaljevale z eno od metro linij v središče mesta, od tam pa z regionalnim vlakom do mesta Xàtiva, 60 km južneje. Tam nas je pričakala ena od predavateljic na jezikovni šoli Loles, ki nas je do hotela Kazar v Ontinyentu odpeljala s svojim avtom. V hotel smo prišle ob enajstih zvečer.

2. dan: 5. 5. 2025 (ponedeljek)

Dopoldan smo imele prosto zaradi poznega prihoda v hotel prejšnji večer. Po zajtrku smo si samostojno ogledale center mesta Ontinyent in njegove znamenitosti, na katere nas je opozorila receptorka v hotelu.

Po kosilu smo se namenile na jezikovno šolo *Escola oficial d'idiomes La vall d'Albaida – Empar Granell*.

Koordinatorica Erasmus projektov Marta nam je predstavila tedenski načrt dela, jezikovno šolo, druge Erasmus projekte, nekatere sodelavce in posebnosti dela. Izvedele smo, da si jezikovna šola deli svoje prostore s srednjo poklicno in srednjo strokovno šolo, ki ima tam pouk dopoldne. Šola obstaja 3 leta, prej je jezikovno izobraževanje potekalo v bližnjem mestu Xàtiva. Imajo 13 zaposlenih, financirani so s strani ministrstva. Nudijo možnost učenja 3 jezikov: valencijsčina/katalonščina (eden od uradnih jezikov regije Valencia), angleščina in nemščina. Poznajo številčne ocene od 1 do 10, pri čemer morajo udeleženci za pridobitev certifikata dobiti vsaj oceno 6.5, z oceno 6 pa lahko napredujejo v naslednjo skupino. Izpiti so v skladu z evropsko jezikovno lestvico, ampak jih sestavijo po regijah (17 regij v Španiji), vseeno pa so veljavni v celotni državi. Možno je tudi vrednotenje neformalno pridobljenega

jezikovnega znanja in fleksibilen prehod med skupinami. Udeleženci plačajo 90 evrov letno (za okoli 120 ur jezika), v ceno ni všteto gradivo, nudijo tudi popust za druge člane in enostarševske družine. Tečaji potekajo v dveh terminih, in sicer med četrto in šesto popoldne ter med šesto in osmo zvečer. Med osmo in deveto zvečer imajo možnost neformalnega učenja jezikov preko konverzacije. Imajo nekaj priseljencev, predvsem iz Južne Amerike in Maroka, ampak jih ni veliko.

Hospitirale smo pri urah angleščine na ravni C1 z učiteljico Američanko Cynthio. Tečaj je potekal v sproščnem vzdušju. Udeleženci so s pomočjo namigov in dokazov odkrivali storilca umora, pri čemer so morali biti aktivni in samostojni. Delali so individualno, v paru in skupini. Preizkusili so se v igri vlog, raziskovali so, debatirali svoje odločitve in se prosto gibali po učilnici. Učiteljica jih je usmerjala in spodbujala. Metoda dela je bila glede na raven znanja ustrezna. Všeč nam je bilo, da so bili udeleženci zelo samostojni in aktivni, učiteljica pa v ozadju kot usmerjevalka.

Sledila je hospitacija pri urah nemščine na ravni B1 z učiteljico Loles. Prisotni sta bili tudi nemški dijakinji iz Münchna, ki sta na 3-tedenski Erasmus izmenjavi.

Njuno prisotnost je učiteljica izkoristila za pomoč drugim udeležencem in preverjanje rabe nemških besed ali fraz. Glede na to da smo bile prisotne na nižji ravni, je učiteljica udeležence pogosteje usmerjala. Delali so z DZ, učnimi listi in karticami za bingo. Delo je potekalo v manjših skupinah, v katere smo se vključile tudi me in z udeleženci izmenjale tudi nekaj koristnih informacij o tečaju, njihovih potrebah in željah. Na kratko smo predstavile Slovenijo.

3. dan: 6. 5. 2025 (torek)

Dopoldne smo se z Loles in Marto odpeljale v 15 km oddaljeno mestece Bocairent, ki je znano po svojih 57 mavrskih jamah, kamor so v srednjem veku Mavri skrivali žito pred roparskimi kristjani. Sprehodile smo se po krožni poti, si ogledale značilno arhitekturo in preizkusile nekaj tipičnih jedi.

Po kosilu smo se vrstile na jezikovno šolo, kjer smo hospitirale na urah angleščine na ravni A2 pri učiteljici Monici. Tema je bila glasba, delali so z DZ. Udeleženci so bili aktivni, saj so morali sodelovati v dialogu in iskati informacije v posnetku. Tudi na teh urah smo se imeli priložnost povezati z udeleženci.

Naslednja hospitacija pri učiteljici Cristini je odpadla zaradi pisanja izpita, vendar smo čas izkoristile za pogovor s slovensko študentko Ajdo, ki je na 8-mesečni Erasmus izmenjavi. Je študentka specialne pedagogike in sodeluje tako na jezikovnih tečajih na tej šoli kot tudi v eni izmed lokalnih osnovnih šol. Povedala nam je, da tu poznajo popolno inkluzijo, da šol za udeležence s posebnimi potrebami nimajo, samo zavode. Ocenjuje, da se tako udeleženci s posebnimi potrebami bolje vključijo v šolski vsakdan, pomoči pa ne dobijo samo od učiteljev, ampak tudi od samih učencev, ki prevzamejo velik del skrbi zanje.

Sledil je pogovor z učiteljico Mario Martinez o inkluziji udeležencev s posebnimi potrebami. V njen tečaj sta vključena slep udeleženec in udeleženec, ki ima ADHD, vendar nobeden od njiju nima odločbe s priporočili. Slepega udeleženca vedno spremlja bodisi učiteljica ali eden od udeležencev, gradivo ima prilagojeno za slepe. Udeleženec z ADHD-jem pa ima priložnost prostega gibanja po razredu in odhodov iz učilnice, pogosto ga učiteljica tudi opominja na prepoved uporabe telefona. Pred začetkom ure je učiteljica izvedela, da je udeleženec z ADHD-jem potrjen zaradi slabe novice, zato je uvod prilagodila njegovemu počutju in se odločila za gibalno dejavnost z glasbo, pri čemer so morali udeleženci ob koncu glasbe v paru odgovoriti na vnaprej pripravljena vprašanja. Všeč

nam je bilo, da smo bile tudi me vključene v začetno dejavnost in da smo dobile priložnost za izkustveno učenje. Ne samo da je aktivnost odlično služila kot uvodna motivacija, ampak je udeležence sprostila in povezala med sabo, da je bilo delo v nadaljevanju lažje.

Slepemu udeležencu je pomagala druga udeleženka, ki ga je vodila po prostoru in mu brala vprašanja. Udeleženec z ADHD-jem se je vključil v aktivnost, njegovo počutje se je izboljšalo, tako da je v nadaljevanju lahko predstavil mobilnost v Helsinke s pomočjo PP. Udeleženci so obravnavali passive voice in si ogledali video o ženskih izumiteljicah. Za konec smo predstavile, po čem je znana Slovenija.

4. dan: 7. 5. 2025 (sreda)

Dopoldan smo preživele v zapisovanju poročila za 1. del mobilnosti, nato smo odšle na skupno kosilo z ravnateljico jezikovne šole Mario Minsut in koordinatorko Erasmus projektov Marto. Namen kosila je bil vzpostavljanje pozitivnih vezi med izobraževalnima ustanovama.

Sledil je sestanek z ravnateljico, na katerem smo se pogovarjale o uporabi AI, chata GPT in drugih aplikacijah za popestritev tečajev.

Hospitirale smo pri urah angleščine na ravni B1 pri učiteljici Marii Minsut. Prisotna sta bila tudi Ajda, slovenska študentka, in jezikovni asistent, po poklicu andragog iz Amerike kot »native speaker«. Tema so bili modalni glagoli, učiteljica pa je uro zasnovala s pomočjo chat GPT, ki ji je po dobrem usmerjanju oblikoval naloge za delo v paru (dialog), sestavil povedi o zmožnostih chat GPT, o katerih so udeleženci presojali, ali so resnične ali ne, ustvaril slike, za katere so prav tako presojali, ali so izdelek AI ali ne, poslušali so posnetek o tem, kaj chat vse zmore. Za konec smo ugotavljali, katere so prednosti in katere pomanjkljivosti AI. Opazovalke smo bile pri nekaj nalogah vključene v delo z udeleženci, kar je bila priložnost za povezovanje z udeleženci. Po koncu smo dobile kar nekaj zanimivih idej, kako vključevati AI v poučevanje in delo z udeleženci na jezikovnih tečajih ali delavnicah.

Za konec smo prisostvovala uram valencijsčine na ravni C1 pri učitelju Joanu. Udeleženci so se pripravljali na izpit, in sicer so pisali osnutek za esej na različne teme: politika, okolje, zdravje ... Osnutke je učitelj pregledal in jih komentiral. Razmišljali so o vključevanju značilnih besednih zvez, ki so pogosto rabljene v esejih. Učitelj jim je tudi svetoval, kako jim pri pripravi na pisanje eseja lahko pomaga chat GPT in katere aplikacije so na spletu na voljo, da jim lahko pomagajo pri odpravi slogovnih in pravopisnih napak. Ker je tečaj skoraj v celoti potekal v valencijsčini, ki je ne razumemo, smo si po koncu vzele čas, da nam je učitelj podrobneje razložil potek ure in izbrane metode.

5. dan: 8. 5. 2025 (četrtek)

Po zajtrku smo se z avtobusom odpeljale v bližnje mesto Xàtiva, kjer smo se sprehodile do gradu na hribu in si ogledale center mesta. Na poti nazaj nas je presenetila močna nevihta s točo.

Popoldne je sledil sestanek z ravnateljico in koordinatorko Erasmus projektov, na katerem smo se pogovarjale o njihovem morebitnem obisku v Sloveniji in si izmenjale pomembne informacije o organizaciji našega zavoda, projektih in udeležencih. Sestanek smo zaključile optimistično in v pričakovanju, da se kmalu spet vidimo.

Z udeleženkami tečaja nemščine na ravni B1 in učiteljico Loles smo se podale po centru Ontinyenta, kjer so nam udeleženke v nemščini in tudi v angleščini predstavile glavne znamenitosti in posebnosti mesta. To je bila odlična priložnost za spoznavanje mesta in povezovanje z njimi preko neformalnih klepetov. Z nami sta bili tudi nemški dijakinji iz Münchna, ki sta bogatili besedni zaklad tistih, ki se nemščine učijo na tečaju.

6. dan: 9. 5. 2025 (petek)

Po zajtrku smo bile povabljene na sestanek učiteljev angleščine, ki so se pogovarjali o izzivih pri poučevanju, novih metodah dela z AI, izmenjali so si učno gradivo, dajali predloge za popestritev dela, pogovarjali so se o realizaciji srečanj in delali načrte za konec šolskega leta.

V družbi Loles, Marte in nemških dijakinj je sledil sprehod do 3 km oddaljenega naravnega bisera ob robu mesta Pou Clar, ki slovi po kristalni vodi in lepi naravi. Med sprehodom smo izvedele marsikaj zanimivega o njihovih zasebnih življenjih in navadah ljudi v Španiji in Nemčiji.

Zvečer smo pripravile kovčke za zgoden odhod naslednje jutro.

7. dan: 10. 5. 2025 (sobota)

Po zajtrku smo se odjavile iz hotela, se v Lolesinem avtu odpeljale do Xàtive, in z regionalnim vlakom nadaljevale pot v Valencio. Sprehodile smo se po strogem centru mesta, nakupile nekaj tipičnih spominkov in se fotografirale ob najbolj impresivnih znamenitostih. Ob dvanajstih smo se z metrojem odpeljale na letališče. Kljub zamudi letala smo v Treviso priskele točno, kjer nas je že čakal GoOpti. Ta je na našo željo skrajšal število postankov, da smo v Velenje priskele okrog enajstih ponoči.

PREDLOGI DOBRIH PRAKS ZA VKLJUČEVANJE V NAŠE DELO:

- različne oblike dela znotraj učne ure: individualno, skupinsko delo in delo v paru, zelo aktivno in fleksibilno.
- uporaba različnih metod poučevanja in različnih učnih pripomočkov (uporaba kartic z vprašanji, bingo, kviz, različne igre).
- bolj sproščeno in dinamično učenje, uporabljenih več različnih metod (tudi film, glasba, gibanje, ples, igra vlog ...).
- sproščenost predavateljev in posledično tudi učencev.
- uporaba AI za pomoč pri učenju, ali kot metoda dela, ali kot orodje za izbiro ustreznih metod poučevanja.
- delo in učenje na terenu (npr. ogled mesta. Udeleženci predavanj predstavijo lokalne znamenitosti).
- "zvonec", ki ni bil klasičen šolski zvonec, ampak popularna glasba, vsak teden nova, ki je oznanjala konec ure in ves čas odmora, prinašala veselje.
- prostori v srednji šoli, ki so popoldan prosti, jezikovne učilnice, ki so že ustrezno opremljene z vso potrebno tehnologijo.
- postavitve miz in klopi v učilnici, ki ni klasično šolska.~
- vključujoči odrasli s posebnimi potrebami (slepi, z ADHD...in njim prilagojeno individualizirano delo (zahtevno)... hkrati pomeni psiho-socialno učenje drugim udeležencem in njim.
- neklasične hospitacije, ampak aktivne, kjer tisti, ki hospitirajo tudi aktivno sodelujejo pri učenju (mnogo bolje).
- kolegialne hospitacije (med kolegi - učitelji jezikovnih programov).
- Uporaba aplikacij WhatsApp in Viber. Za obveščanje udeležencev in pogovor med njimi imajo ustvarjeno skupino.
- med 20. in 21. uro možnost učenja jezika samo preko konverzacije.

Pridobile smo tudi medkulturne in jezikovne ter nekaj novih digitalnih kompetenc. Naučile smo se šteti do 10 po špansko in nekaj novih besed. Na mobilnosti smo uporabljale: angleščino, nemščino, španščino in italijanščino. Iz svoje izkušnje smo spoznale, kako težko se je učiti jezika, ali sodelovati pri predavanju, če nič ne razumeš (ura valenščine - jezik pokrajine Valencie). Tako bomo lažje razumele naše udeležence, ki pridejo iz Kosova ali Kitajske in nič ne razumejo slovensko.

Za konec pa še misel

~ ~ Learning is an Adventure ~ ~

In tudi naše potovanje je bilo dogodivščina

